

शतवृष्टितोमरप्रासैर्गदानिस्त्रिंशसायकैः । प्राच्छादयन्महेष्वासाः कुरवः कुरुनन्दनं ।
 तामन्तरोचे विततां शस्त्रवृष्टिं समन्ततः । व्यधमत् पाण्डवो वाणैस्तमः सूर्य इवांशुभिः ।
 ततो स्नेच्छाः स्थिता मत्तैस्त्रयोदशशतैर्गजैः । पार्श्वतो व्यहनत्पार्थं तव पुत्रस्य शासनात् ।
 कर्णिनालीकनाराचैस्तोमरप्रासशक्तिभिः । मुषलैर्भिन्दिपालैश्च रथस्य पार्थमार्दयन् ।
 तां शस्त्रवृष्टिमतुला द्विपक्षैः प्रवेरितां । चिच्छेद निशितैर्भक्षैर्द्वैचक्षैश्च फाल्गुनः । ४१२५
 अथ तान् द्विरदान् सर्वान् नानालिङ्गैः शरोत्तमैः । सपताकध्वजारोहान् गिरीन् वज्रैरिवाहनत् ।
 ते हेमपुङ्खैरिषुभिरर्दिता हेममालिनः । हताः पेतुर्म्हानागाः साग्निज्वाला इवाद्रयः ।
 ततो गाण्डीवनिर्घोषो महानासीदिशाम्यते । स्तनतां कूजताञ्चैव मनुष्यगजवाजिनां ।
 कुञ्जराश्च हता राजन् द्रुपुस्ते समन्ततः । अश्वाश्च पर्यधावन्त हतारोहा दिशो दश ।
 रथा हीना महाराज रथिभिर्व्राजिभिस्तथा । गन्धर्व्वनगराकारा दृश्यन्ते स्म सहस्रशः । ४१२६
 अश्वारोहा महाराज धावमाना इतस्ततः । तत्र तत्रैव दृश्यन्ते निहताः पार्थसायकैः ।
 तस्मिन् क्षणे पाण्डवस्य बाह्वोर्बलमदृश्यत । यत् सार्दिनो वारणांश्च रथाञ्चैकोऽजयद्युधि ।
 ततस्त्यङ्गेण महता बलेन भरतर्धम । दृष्ट्वा परिवृतं राजन् भीमसेनः किरीटिनं ।
 हतावशेषानुत्सृज्य त्वदीयान् कतिचिद्रथान् । जवेनाभ्यद्रवद्राजन् धनञ्जयरथं प्रति ।
 ततस्तत्प्राद्रवत् सैन्यं हतभूयिष्ठमातुरं । दृष्ट्वाऽर्जुनं तदा भीमो जगाम भ्रातरं प्रति । ४१२७
 हतावशिष्टांस्तुरगानर्जुनेन महाबलान् । भीमो व्यधमदश्रान्तो गदापाणिर्महाहवे ।
 कालरात्रिमिवात्युग्रां नरनागाश्चभोजनां । प्राकारादृपुरद्वारदारणीमतिदारुणां ।
 ततो गदां नृनागाश्चेष्वाशु भीमो व्यवांसृजत् । स जघान बह्वनश्वानश्वारोहान्श्च मारिष ।
 कार्ष्णायसतनुत्राणान्नरानश्वान्श्च पाण्डव । पोथयामास गदया सशब्दं तेऽपतन् हताः ।
 दन्तैर्दर्शन्तो वसुधां शेरते क्षतजोक्षिताः । भग्नमूर्द्धास्त्रिचरणाः क्रव्यादगणभोजनाः । ४१२८
 अस्त्रङ्गान्सवसाभिश्च तस्मिन्मयागता गदा । अस्थीन्ययश्रती तस्यौ कालरात्रीव दुर्दृशा ।
 सहस्राणि दशाश्वानां हत्वा पत्नींश्च भूयशः । भीमोऽभ्यधावत् संक्रुद्धो गदापाणिरितस्ततः ।
 गदापाणिं ततो भीमं दृष्ट्वा भारत तावकाः । मेनिरे समनुप्राप्तं कालदण्डोद्यतं यमं ।
 स मत्त इव मातङ्गः संक्रुद्धः पाण्डुनन्दनः । प्रविवेश गजानीकं मकरः सागरं यथा ।
 विगाह्य च गजानीकं प्रगृह्य महतीं गदां । क्षणेन भीमः संक्रुद्धस्तन्निन्ये यमसादनं । ४१२९
 गजान् सकङ्कटान् मत्तान् सारोहान् सपताकिनः । पततः समपश्याम सपत्नान् पर्वतानिव ।
 हत्वा तु तद्गजानीकं भीमसेनो महाबलः । पुनः स रथमास्थाय पृष्ठतोऽर्जुनमभ्ययात् ।
 हतं पराङ्मुखप्रायं निरुत्साहं परं बलं । व्यलम्बत महाराज प्रायशः शस्त्रवेष्टितं ।
 विलम्बमानं तत् सैन्यमप्रगल्भमवस्थितं । दृष्ट्वा प्राच्छादयद्वाणैर्जुनः प्राणतापनैः ।
 नराश्वरथमातङ्गा युधि गाण्डीवधन्वना । शरव्रातैश्चिता रेजुः कदम्बा इव केशरैः । ४१३०